
Od Redakcji

Studia Theologica Varsaviensia 5/2, 5

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Redakcji

W dniu 28 kwietnia 1966 r. odbyło się w gmachu Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie spotkanie wykładowców oraz studentów katedr katechetyki uczelni warszawskiej i Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Spotkanie to było owocem coraz świadomiej odczuwanej potrzeby współdziałania obu katedr. Obie uczelnie bowiem przygotowują specjalistów w dziedzinie katechetyki. Obie usiłują rozwiązywać nowe problemy, zwłaszcza wysunięte na Soborze Watykańskim II. Jednocześnie studenci obu katedr pracować będą po ukończeniu studiów w tej samej dziedzinie. Oni również powinni poznać się ze sobą, zrozumieć wzajemnie, zaprzyjaźnić, jednym słowem przygotować owocną współpracę na przyszłość.

To pierwsze spotkanie miało przede wszystkim charakter zapoznawczy. Nic też dziwnego, że tematyka poruszona w prelekcjach dotyczyła pewnych kluczowych zagadnień nie kusząc się o ich rozwiązanie. W czasie przedpołudniowego spotkania ks. dr Fr. Blachnicki ukazał personalistyczne ujęcie misji duszpasterskiej Kościoła, koncentrując się przede wszystkim na katechezie. Ks. dr Fr. Macharski wychodząc z konkretnego zagadnienia zasad homiletycznych św. Augustyna ukazał problematykę wzajemnego stosunku treści i formy zarówno w homiletyce jak i w katechetyce. Punktem centralnym obrad poobiednich był człowiek. Pan docent dr St. Kunowski rozwinął zagadnienie wzajemnego stosunku katechetyki do jej nauk pomocniczych, pedagogiki i psychologii, a ks. dr J. Tarnowski jakby prowadząc dalej tę samą myśl, sprecyzował zagadnienie indywidualizacji w katechezie w oparciu o współczesną charakterologię.

Ożywiona dyskusja dotyczyła tego neuralgicznego punktu duszpasterstwa i katechezy, jakim jest zetknięcie się autentyczności prawdy objawionej, coraz owoconiej zgłębianej w ciągu wieków, z konkretną mentalnością człowieka uwarunkowaną środowiskowo. Owocność katechezy w płaszczyźnie wysiłków ludzkich jest właśnie owocem zarówno autentycznego ukazania rzeczywistości nadprzyrodzonej jak i odkrycia potrzeb konkretnej epoki.

Aktualność tematów, przyjacielska i swobodna atmosfera narad umożliwiły pierwsze owoc tegorocznego spotkania. Jest nim powszechne u wszystkich uczestników życzenie ustalenia i kontynuowania podjętej inicjatywy.

Redakcja Studia Theologica Varsaviensia postanowiła bliżej zapoznać czytelników z inicjatywą sekcji katechetycznej Akademii Teologii Katolickiej i Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. W tym celu zwróciła się do prelegentów z prośbą o przygotowanie wygłoszonych prelekcji jako artykułów dla naszego pisma. Owocem podjętych starań Redakcja dzieli się z czytelnikami w obecnym numerze.

Warszawa 6 VI 1967